

vilde drive Ruten, var det maaske det fornøftigste, at Staten til den Tid havde overtaget Skibene til den Værdi.

Der var dog indenfor Finansudvalget meget stærk Stemning mod en saadan Ordning og mod at binde Staten paa saa langt et Aaremaal. Ændringsforslaget blev da ikke fremsat til Finanslovsforslagets tredie Behandling, men en Ordning skulde vi jo have, og senere har der været Planer fremme om, at Staten skulde anskaffe 3 nye Skibe til Ruten, og at denne skulde overgaa til Statsdrift. Ogsaa det var et Flertal indenfor Finansudvalget meget bestemt imod, fordi vi saa saaledes derpaa, at det vilde være at præjudicere den hele Ordning. Hvis Staten havde indkøbt Skibe og indsat dem paa Ruten, vilde det senere blive vanskeligt at komme til den Ordning, som et stort Flertal i Finansudvalget holdt paa, at vi skulde stille imod, en virkelig Dampfærgeforsbindelse mellem Sjælland og Jylland. I det Øjemed blev der foretaget en Prøvefart med en af de gamle Færger. Det viste sig ved denne, at de gamle Dampfærger „Korsør“ og „Nyborg“ fuldt ud kunde staa Maal med, ja mere end staa Maal med de Skibe, der gaar i Ruten i Øjeblikket. Det var nemlig Tanke, at disse Dampfærger, „Korsør“ og „Nyborg“, skulde indsættes paa Ruten, og Ruten drives med disse indtil videre. Under Forhandlingerne vedtog Finansudvalget en Udtalelse, som sendtes til Ministeren, en Udtalelse, som den ærede Ordfører har refereret, nemlig: „Udvalget opfordrer Ministeren til at forberede Fremsettelsen i næste ordinære Rigsdagssamling af et Lovforslag om Færgefart mellem Sjælland og Jylland“, og under de Forhandlinger, som senere er blevet ført mellem et Underudvalg og Ministeren og senere i Finansudvalget, er man da naaet til den Overenskomst, at Dampfærgerne „Korsør“ og „Nyborg“ fra 1. September sættes ind paa denne Rute.

Jeg er meget glad ved, at denne Ordning er truffet, og er mine Kolleger i Finansudvalget, som har støttet denne Plan, meget taknemmelig for, at de har gjort det. Jeg takker dem derfor og takker ogsaa Ministeren, fordi han har stillet dette Ændringsforslag og derved imødekommet Finansudvalgets Ønsker. Jeg ser meget vel, at den højtærede Minister har haft forskellige Vanskeligheder at overvinde, inden han har kunnet naa til at imødekomme Finansudvalget i det Omfang, som sket er, men jeg haaber, at det Skridt, der her er foretaget, i en overskuelig Frem-

tid i hvert Fald skal føre til en rationel Løsning af hele dette Spørgsmaal, og det er det første Skridt, som koster. Derfor er jeg overordentlig taknemmelig for, at dette Skridt er taget. Hvis vi naar til en rationel Dampfærgeforsbindelse mellem Sjælland og Jylland, vil vi have skabt en Forsbindelse mellem Jylland og København, som vil forkorte Vejen for de fleste Dele af Jyllands Vedkommende med 2—2½ Time, og vi vil have skabt en Forsbindelse, som vil give billigere Takster baade for Personer og Gods, og vi vil have opnaaet, at Gods i hele Vognladninger kan føres den Vej over, hvorved Trafikken ad andre Veje aflastes.

Hvor Færgelejerne og hvor Endepunkterne for denne Færgeforsbindelse til sin Tid skal være, det Spørgsmaal foreligger ikke nu, og jeg skal derfor ikke i Øjeblikket tale derom. Der kan selvfølgelig være Tale om forskellige Tilknytningspunkter, baade paa Sjælland og i Jylland. Ingen i Tinget er i Tvivl om, hvad jeg ønsker i saa Henseende. Jeg skal, som sagt, ikke komme nærmere ind paa det i Øjeblikket. Jeg forbeholder mig til sin Tid, naar Spørgsmaalet om, hvor Færgelejerne skal ligge, at arbejde for, at vi faar den Løsning, som efter min Mening er den bedste og den, der bringer de største Fordele for hele Jylland. Det, der naas nu, er det, der i Øjeblikket kunde naas, og jeg har den Tro, at det første Skridt, som vi her tager, i Virkeligheden i en forholdsvis nær Fremtid vil føre til, at vi faar en rationel Løsning af hele dette store Spørgsmaal.

S. Sørensen: Der er nogle Enkeltheder, jeg har Lyst til at omtale. Den første er Ændringsforslag Nr. 8, stillet af Landbrugsministeren, om, at der skal bevilges 720 Kr. til Sandflugtsarbejder. Da vi behandlede Andragender for nogen Tid siden, tillod jeg mig kort at referere, hvad de 720 Kr. skal anvendes til. Jeg er meget taknemmelig for, at den højtærede Minister og det ærede Udvalg har taget Hensyn til disse Forhandlinger og det Andragende, som den Gang forelaa. Det er ikke nogen stor Sum, der er Tale om, og man kunde spørge: Hvad kan der udrettes for de Penge af Sandflugtsarbejder? Men denne Bevilling forudsætter Tilskud fra Kommunerne, baade Amtskommunen og Sognekommunerne, og derfor faar den langt større Betydning, end man ved at se paa Beløbet, 720 Kr., skulde være tilbøjelig til at antage. Jeg har for et Par